

at fastsætte et Vederlag, som svarer til den virkelige Afgift.

Ordføreren (Ole Hansen): Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Knuth) udtalte sin Beklagelse over, at jeg kun havde nævnt et Par Tilfælde af de frivillige Aflysninger. Jeg skal særdeles gerne udvide disse Bemærkninger og nævne et Par til. Jeg skal saaledes henlede Opmærksomheden paa de Aflysninger, der har fundet Sted under Vemmetofte, de falder paa det nærmeste sammen med Lovforslagets Aflysningsbestemmelser, og saa skal jeg nævne de Aflysninger, der har fundet Sted under Broksø; de gaar meget lavere ned end de Aflysningsbeløb, der her er Tale om, idet disse paa Broksø har udgjort 227 Kr. pr. Tønde Byg, men her er jo Tale om 250 Kr. Men for øvrigt udtalte jeg før, at der ogsaa kunde fremføres Eksempler paa, hvor Aflysningssummen laa noget højere, end Lovforslaget bestemmer.

Saa siger det ærede Medlem, at det gør en Forskel, om man skal nøjes med en Udbetaling af 89 pCt., eller man kan faa den fulde Kapital udbetalt. Jeg maa her sige til det ærede Medlem, at det at faa den fulde Kapital udbetalt har hver eneste Ejer af Arvefæsteafgifter Ret til at forlange. Der staar udtrykkelig i Lovforslagets § 3 i Begyndelsen: „Saavel Ydere som Nydere af de i §§ 1 og 2 omhandlede Afgifter kan fra det Tidspunkt at regne, da Afgifterne skal udredes med faste Pengebeløb, forlange Afgifterne afløst ved Udbetaling af en Kapital een Gang for alle“, svarende til det Beløb. Derefter har vedkommende Ejer Ret til at sige: Jeg vil have hele Kapitalen udbetalt. Og det er kun i det Tilfælde, at Afgiften bliver prioriteret i vedkommende Ejendom ved Udstedelse af Obligationer, at vedkommende Yder om et Aar eller to eller tre kan komme og indbetale Vederlaget med en Kasseobligation.

For øvrigt har jeg den Opfattelse, at en yderligere Diskussion om dette Spørgsmaal ikke vil føre os videre, og jeg antager, at de Herrer her i Sagen har taget deres Bestemmelse om, hvordan de vil stemme, naar Forslaget kommer til Afstemning. Jeg skal derfor ikke udtale mig nærmere om de stillede Forslag eller om Sagen. Jeg skal kun takke det ærede 3die Medlem for 2den Kreds (Godskesen), fordi han gjorde opmærksom paa, at han ved sin Udtalelse her for henvend et Par Aar siden, da Sagen var til første Behandling, havde sagt, at han egentlig ikke mente, der burde

lægges Vægt paa at tage Hensyn til Krigspriserne. Det er jo fuldstændig rigtigt, og det indrømmede det ærede Medlem ogsaa nu ved de Udtalelser, han fremsatte.

Knuth: I Anledning af, hvad den ærede Ordfører nu fremførte, vil jeg gøre opmærksom paa, at for Bregentved er Aflysningen sket i 1910 og for Vemmetofte i 1913. Det er altsaa ganske naturligt, at man regnede med de Kapitelstakster, der var den Gang; begge disse Aflysninger ligger forud for Krigsperioden.

Endelig takker jeg den ærede Ordfører, fordi han vedgik, at naar nogen vil indløse den Kapital, som er kommet til at staa i Ejendommen i Stedet for Arvefæsteafgifterne, vil han kunne indløse den ved at købe Obligationer og indbetale hermed. Det bekræfter, hvad jeg har sagt, saa faar man Obligationer, som for Tiden er 11—12 pCt. under Pari. Man er med andre Ord tvungen til at tage 11—12 pCt. mindre end den ringe Sum, der i Forvejen er beregnet.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslag Nr. 1 til § 1 af Godskesen, Knuth, Olufsen og Piper (se foran Sp. 1314)

forkastedes med 25 Stemmer mod 16.

Ændringsforslag Nr. 2 til samme Paragraf af samme

forkastedes med 25 Stemmer mod 16.

Ændringsforslag Nr. 3 til § 3 af samme
forkastedes med 24 Stemmer mod 16.

Lovforslaget som Helhed sattes derefter til Forhandling.

Knuth: Nu kan man jo se, hvorledes dette Lovforslag kommer til at se ud. Det forekommer mig, at jeg er berettiget til at sige, at i det Øjeblik dette Lovforslag vedtages i den Skikkelse, det formodentlig vil faa, vil, om jeg saa maa sige, en ny politisk Æra blive indviet, en politisk Æra, som jeg tror vil være af en ganske alvorlig Betydning. Jeg tror, at man gør et Skridt ind paa en Bane, som man Gud skelov ikke tidligere har betraadt. Man er gaaet til, som det synes, med fuld Klarhed over sin Gerning, fuldstændigt at borteliminere det Værn, som Grundlovens § 82 tidligere har ydet Ejendomsretten. Det ser man bort fra. I det Øjeblik man er med